

Den foreslåede ændring betyder, at kun de tilfælde, der er nævnt i a) og b) fremover omfattes af bestemmelsen. Både obligationer i danske kroner og obligationer i fremmed valuta omfattes således. For obligationer i fremmed valuta omfatter bestemmelsen, dvs. valg af lagerprincippet, både gevinst og tab som følge af børskursændringer og valutakursændringer.

Det foreslås, at terminologien »børsnoteret« ændres til »optaget til handel på et reguleret marked« i overensstemmelse med tilsvarende ændringer andre steder i skattelovgivningen. Endvidere foreslås, at det kun er obligationer set fra kreditorsiden, der omfattes af bestemmelsen. Dette beror på, at personer typisk ikke udsteder obligationer optaget til handel på et reguleret marked.

Når det foreslås at afskaffe muligheden for at vælge lagerprincippet kun for valutakursændringer på ikke-børsnoterede fordringer og gæld, er begrundelsen, at valutakursændringer reelt ikke kan isoleres fra værdien af den bagvedliggende fordring eller gæld. Værdiændringer på sidstnævnte, f.eks. som følge af en delvis eftergivelse af gæld, har betydning for opgørelse af gevinst og tab som følge af ændringer i valutakursen.

Bestemmelsen i stk. 3 er ligeledes redigeret under hensyntagen til, at den kun omfatter personer, men svarer derudover indholdsmæssigt til det gældende stk. 3 i kursgevinstlovens § 25.

For *selskaber* videreføres de gældende stk. 2 og 3 i kursgevinstlovens § 25 i henholdsvis det foreslåede stk. 5 og 6, dog med visse justeringer – se nedenfor.

Det foreslås, at selskaber m.v. undergives et krav om tvungen anvendelse af lagerprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab på fordringer – nyt stk. 4 i kursgevinstlovens § 25.

Som udgangspunkt omfattes alle fordringer, for obligationer dog kun på kreditorsiden. Dvs. såvel fordringer, der er optaget til handel på et reguleret marked, som fordringer, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked. Endvidere omfattes både fordringer i danske kroner og fordringer i fremmed valuta og for sidstnævnte indgår også valutakursændringer.

Fra dette udgangspunkt foreslås en række undtagelser, dvs. disse fordringer omfattes ikke af kravet om tvungen anvendelse af lagerprincippet. De undtagne fordringer er:

- 1) Koncerninterne fordringer, jf. kursgevinstlovens § 4.
- 2) Fordringer erhvervet som skattepligtigt vederlag for leverede varer og andre aktiver samt tjenesteydelser (vederlagsfordringer).
- 3) Fordringer, der er omfattet af det særlige regelsæt om fradrag for de regnskabsmæssige hensættel-

ser til tab på udlån. Der er tale om fordringer, som indehaves af pengeinstitutter, og fordringer, der indehaves af finansieringsselskaber, hvor finansieringsselskabet har valgt at anvende det særlige regelsæt om fradrag for de regnskabsmæssige hensættelser til tab på udlån, jf. kursgevinstlovens § 25, stk. 6-9 (der bliver stk. 9-12).

- 4) Fordringer, der er ejet af realkreditinstitutter, der er omfattet af lov om finansiel virksomhed, Kredittforeningen af kommuner og regioner i Danmark og aktieselskaber, der er omfattet af lov om et skibsfinansieringsinstitut, jf. kursgevinstlovens § 25, stk. 4 (der bliver stk. 7).

Begrundelsen for nr. 1 er, at det kun er gevinster på koncerninterne fordringer, der er skattepligtige – der er ikke fradrag for tab. Begrundelsen for nr. 2 er, at det ikke er fundet rimeligt at indføre tvungen lagerbeskatning af vederlagsfordringer.

Begrundelsen for undtagelse nr. 3 er, at hensættelsesfradraget har store lighedspunkter med en anvendelse af lagerprincippet. Forskellen ligger primært i værdiansættelsesprincipperne.

Begrundelsen for undtagelse nr. 4 er, at de pågældende institutter i forvejen skal anvende lagerprincippet for samtlige fordringer og gæld med den fravigelse, der følger af det særlige regelsæt om fradrag for de regnskabsmæssige hensættelser til tab på udlån. Hensættelsesfradraget har store lighedspunkter med en anvendelse af lagerprincippet. Forskellen ligger primært i værdiansættelsesprincipperne.

Livsforsikringsselskaber skal efter kursgevinstlovens § 28 anvende lagerprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab på fordringer. Disse bliver omfattet af den foreslåede regel om tvungen lagerbeskatning for selskaber af deres fordringer. Kursgevinstlovens § 28 bliver således overflødig, og foreslås derfor ophævet, jf. lovforslagets § 11, nr. 10. Den gældende regel omfatter alle fordringer. Dette foreslås videreført. Undtagelsen fra lagerprincippet, for så vidt angår koncerninterne fordringer og vederlagsfordringer, skal således ikke gælde for livsforsikringsselskaber.

For de fordringer, der er nævnt under nr. 1 og 2, skal selskaberne fortsat anvende realisationsprincippet. Hvis et selskab måtte ønske at anvende lagerprincippet på koncerninterne fordringer og vederlagsfordringer, har det to muligheder. Selskabet har mulighed for at søge SKAT om tilladelse hertil efter den generelle bestemmelse i kursgevinstlovens § 25, stk. 5 – der bliver til stk. 8 – om tilladelse til anvendelse af anden opgørelsesmåde. I givet fald vil det så være alle koncerninterne fordringer, der skal omfattes af en lagerbeskatning, og alle vederlagsfordringer, der skal omfattes af